

Strukturalne aspekty doznań cielesnych

Typowe doświadczenia percepcyjne informują o cechach obiektów w otaczającym nas świecie. Na przykład, dzięki zmysłowi wzroku możemy zobaczyć, że stół jest duży, słuch informuje nas, że dźwięk jest głośny, a dzięki doświadczeniu zapachowemu możemy wiedzieć, że gdzieś w pobliżu jest jabłcznik. Istnieje jednak pewna szczególna klasa doświadczeń, które nie prezentują zewnętrznych obiektów, lecz stany naszego własnego ciała. W literaturze filozoficznej są one często nazywane „doświadczeniami cielesnymi” a w pracach psychologicznych „doświadczeniami interoceptywnymi”. Przykładami takich doznań są bóle, odczucia temperatury, niektóre z wrażeń dotykowych, doznania pochodzące z organów wewnętrznych, a także doświadczenia dotyczące położenia naszego ciała.

Tematem projektu są strukturalne aspekty doznań cielesnych. Doświadczenia, zarówno te prezentujące obiekty w otoczeniu jak i nasze własne ciało, nie są chaotyczne lecz są zorganizowane wedle pewnych reguł. Przykładowo, choć ten sam przedmiot może być przez nas widziany jak i dotykany, to w każdym z tych przypadków doświadczenie będzie odmienne między innymi dlatego, że wzrokowa przestrzeń jest zorganizowana wedle innych reguł niż wyznaczona przez kształt ciała przestrzeń dotykowa. We współczesnej filozofii umysłu i percepcji wiele miejsca poświęca się badaniu tego rodzaju reguł, które organizują doświadczenia wzrokowe, słuchowe, czy też zapachowe. Do tej pory niewiele miejsca poświęcono jednak strukturalnym aspektom doznań cielesnych.

Celem projektu będzie zbadanie reguł określających, w jaki sposób różne typy doznań cielesnych prezentują stany ciała w sposób, który uwzględnia aktualną wiedzę empiryczną oraz stosuje precyzyjne pojęcia zaproponowane na gruncie współczesnej filozofii analitycznej. W szczególności rozważane zostaną relacje pomiędzy typami doznań cielesnych a poszczególnymi reprezentacjami ciała, reguły dotyczące sposobu w jaki doznania cielesne prezentują łącznie różne typy jakości (np. połączenie wrażenia dotykowego z doznaniem bólu), oraz zasady rządzące identyfikacją i śledzeniem stanów ciała prezentowanych przez doznania cielesne.